

Gezamenlijke wijkavond (01) – donderdag 16 januari 2020 – Katwijk aan Zee

Tekst:

Hooglied 6 vers 12
<i>Eer Ik het wist, zette Mij Mijn ziel (op) de wagens van Mijn vrijwillig volk – Staten-Vertaling</i>
<i>Eer Ik het wist, zette Ik Mij (op) de wagens van Mijn gewillig volk – Herziene Staten-Vertaling</i>
<i>Or ever, I was aware, my soul made me (like) the chariots of Amminadib – King James Version</i>
<i>Before I was aware, my fancy set me in a chariot beside my prince – Revised Standard Version</i>
<i>Ich wußte nicht, daß meine Seele mich gesetzt hatte zu den Wagen AmmiNadibs – Luthervertaling</i>
<i>Ik wist van niets, mijn ziel, je hebt mij gezet op wagens van een manschap van adel – Naardense Bijbelvertaling</i>
<i>En plotseling voelde ik mij meegevoerd als op een wagen van mijn nobel volk – Nieuwe Bijbelvertaling</i>

Lastigheden

-volgens vele uitleggers is dit een ‘onmogelijke tekst’, misschien wel de moeilijkste tekst uit de Bijbel, vanwege lastigheden in de vertaling en (daarom ook) onduidelijkheden wat de strekking en betekenis van de tekst aangaat. Zijn dit nu woorden van de Bruidegom (zo bijv. SV, HSV) of van de bruid (zo bijv. Naardense Bijbelvertaling en NBV)? Beide opties zijn op zichzelf genomen goed te verdedigen.

-zie Kanttekeningen Staten-Vertaling: kwestie is of je twee woorden samenneemt, en krijgt: wagens van Amminabib (zo bijv. KJV, Luther), of woorden uiteen houdt, waardoor je krijgt: vrijwillig, edel, prinselijk volk (zo bijv. SV, HSV, Naardense Bijbelvertaling, NBV).

-de naam Ammi-nabib komt in het OT als persoonsnaam nergens voor (wél: Amminadab: een Leviet, hoofd van het geslacht van Uzziël; bracht 112 mannen bijeen op bevel van koning David om de ark van de HEERE op te voeren naar Jeruzalem – 1 Kron. 15 : 10-12) – wanneer toch een persoon bedoeld is, moet deze voor de lezers van Hooglied bekend zijn geweest. Er zijn divers pogingen gedaan om de naam te verklaren, maar geen daarvan bevredigt.

Diverse verklaringen

Kanttekeningen Staten-Vertaling: De Bruidegom Christus is aan het woord; bedoeld wordt dat de HEERE geeft Zich (weg) aan Zijn gelovigen; die immers ‘gewillig’ zijn / gemaakt worden: Psalm 110:3; Hand. 2:41; 17:11.

Kanttekeningen op Nieuwe Bijbelvertaling (1952): De Bruidegom is aan het woord; Hij beklimt de wagen waarop de bruid al zit – en Hij spreekt uit dat Hij buiten Zichzelf is van geluk.

Studiebijbel: laat de uitleg min of meer open. Geeft min of meer de voorkeur om deze uitroep vanuit de bruid te verstaan: ‘door innerlijk verlangen vervoerd, bevond zij zich op de wagens van haar vooraanstaande volk. Ze zat daar koninklijk, verheven geëerd (Gen. 41:43).’

Matthew Henry (1662-1714): Hier is de Bruidegom Christus aan het woord, ‘Die een krachtige, onweerstaanbare drang voelde in Zijn hart om terug te keren tot Zijn kerk, als Zijn bruid.’ De vergelijking wordt getrokken met Jozef, die zich ten langen leste (na zich een tijd als vreemde tegenover zijn broers te hebben gedragen) niet meer kan bedwingen, maar ‘eer hij het wist, in tranen uitbarstte en zei: Ik ben Jozef (Gen. 45:1 en 3). De wagens van Amminadab – beroemd om schoonheid en snelheid: dat zijn de wagens van hun (d.i. de bruid) geloof, hun hoop en liefde, hu gebeden ‘die zij Mij nazonden om Mij terug te halen.’ Boodschap: wanneer we Hem blijven zoeken en naar Hem blijven verlangen, dan komt Hij terug.

C.H. Spurgeon (1834-1892): Geeft eerst aan dat vertaling moeilijkheden oplevert, maar komt vervolgens met de volgende ‘practische verklaring’: de Bruidegom zou aan het woord kunnen zijn. Hij, Die Zich voor een (korte) tijd van Zijn volk verwijderd had, maar uiteindelijk door innerlijke ontferming bewogen werd door aan Zijn bruid te denken. Uit genade kwam Hij tot het besluit om snel tot de bruid terug te keren en ‘met de snelheid van de wagens van Ammi-nadib bracht Hij dat besluit tot uitvoer.’ Echter – uiteindelijk is het beter om te verklaren dat de bruid aan het woord is. Het gaat om de bruid, wier hart met onstuimig verlangen naar de Bruidegom uitgaat.

James Durham (1622-1658): Dit zijn woorden van de bruid. Zij stuurt de wagens van haar gebeden en smekingen naar de Bruidegom. Wanneer Hij deze wagens ziet komen, zet Hij Zich er meteen op en (zo gezien) komen de wagens niet leeg bij de bruid terug. Het ‘raakt’ het hart van de Bruidegom zo wanneer Hij de bruid hartstochtelijk hoort bidden (zie ook 6:5).

M.J. Mulder (practische bijbelverklaring 1991): hier is de bruidegom (kleine letter!) aan het woord, die aangeeft verrukt te zijn met zijn bruid.